

Danielin kirja – Numero seitsemäntoista

Profeetalliset yhteydet: Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas ja sunnuntailaki

Jeff Pippenger
2023-12-12

Sisaret White samastaa usein Duuran lakeudelle pystytetyn kultaisen kuvapatsaan sunnuntailakiin.

”Epäjumalan sapatti on pystytetty, niin kuin kultainen kuva pystytettiin Duuran lakeudelle. Ja niin kuin Nebukadnessar, Babylonin kuningas, antoi käskyn, että kaikki, jotka eivät kumartuisi ja palvoisi tätä kuvaa, oli surmattava, samoin julistetaan säädös, että kaikkia, jotka eivät kunnioita sunnuntailaitosta, rangaistaan vankeudella ja kuolemalla. Näin Herran sapatti tallataan jalkojen alle. Mutta Herra on julistanut: ’Voi niitä, jotka säätävät väärää säädöksiä ja kirjoittavat rasittavia määräyksiä, joita ovat säätäneet’ [Jesaja 10:1]. [Sefanja 1:14–18; 2:1–3, lainattu.]” Manuscript Releases, osa 14, 91.

Tässä kyseisessä katkelmassa sisar White viittaa Sefanjan kirjaan, ja näin tehdessään hän lisää Danielin kirjan toisen ja kolmannen luvun väliseen profeetalliseen yhteyteen. Sefanja osoittaa, että Jumalan kansan tulee kokoontua yhteen ennen säädöstä. Hän tuo esiin myös pasuunasanomien, joka on varoitussanomien vertauskuva ja joka on suunnattu kaupunkien (valtioiden) ja torjien (seurakuntien) vastaan. Hän tuo esiin kokoontumisen, joka on ”seitsemän ajan” osatekijä ja joka tapahtuu silloin, kun 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun rukous esitetään. Hän tuo esiin ”kansan, jota ei haluta”, samalla kun hän korostaa Jumalan toimeenpanevan tuomion saapumista, joka alkaa sunnuntailaisten ja voimistuu Kristuksen toiseen tulemukseen saakka.

Sunnuntailakia koskevaa asetusta edeltää pedon kuvan muodostuminen. Pedon kuvan muodostuminen on näkyvä koetus, joka kohtaa ne Jumalan kansasta, jotka ovat aiemmin läpäisseet ruokavaliota koskevan koetuksen. Ennen asetusta, joka on kolmas (lakmustesti), Jumalan kansaa, jota Sefanja nimittää ”kansaksi, jota ei haluta”, kutsutaan kokoontumaan yhteen. Hesekielin ensimmäinen profetia on kokoamisen sanoma, mutta se toteutuu vain niiden kohdalla, jotka tunnistavat hajallaan olevan tilansa ja rukoilevat 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun rukouksen, niin kuin Daniel teki yhdeksännessä luvussa.

Herran suuri päivä on lähellä, se on lähellä ja joutuu suuresti; jo kuuluu Herran päivän ääni: siellä sankari huutaa katkerasti. Se päivä on vihan päivä, ahdistuksen ja häädön päivä, hävityksen ja autiuden päivä, pimeyden ja synkkyiden päivä, pilvien ja pilkkopimeyden päivä, pasuunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkien vastaan ja korkeita torjia vastaan. Ja minä saatan ihmiset ahdinkoon, niin että he kulkevat kuin sokeat miehet, koska ovat tehneet syntiä Herraa vastaan; ja heidän verensä vuodatetaan kuin tomu, ja heidän lihansa kuin sonta. Ei heidän hopeansa eikä kultansa voi pelastaa heitä Herran vihan päivänä; vaan koko maa kulutetaan hänen kiivautensa tullessa, sillä hän tekee, niin, äkillisen lopun kaikista maan asukkaista. Kokoontukaa, niin, kokoontukaa, te kansa, jota ei haluta; ennen kuin säädös

synnyttää, ennen kuin päivä katoaa kuin akanat, ennen kuin Herran vihainen hehku tulee teidän yllenne, ennen kuin Herran vihan päivä tulee teidän yllenne. Etsikää Herraa, kaikki te maan nöyrät, jotka olette toteuttaneet hänen oikeutensa; etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä: ehkä teidät kätketään Herran vihan päivänä. Sefanja 1:14–2:3.

Raamatuissa ”väkevä mies” on voimallinen mies, ja ensimmäinen viittaus ”väkevään mieheen” on Gideon.

Ja Herran enkeli tuli ja istui tammen alle, joka oli Ofrassa ja kuului abiesrilaiselle Jooaalle; ja hänen poikansa Gideon puimasi vehnää viinikuurnan äärellä kätkeäkseen sen midianilaisilta. Ja Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi hänelle: Herra on sinun kanssasi, sinä urhea soturi. Ja Gideon sanoi hänelle: Voi, herrani, jos Herra on meidän kanssamme, miksi kaikki tämä on kohdannut meitä? Ja missä ovat kaikki hänen ihmetyönsä, joista meidän isämme ovat meille kertoneet sanoen: Eikö Herra tuonut meitä pois Egyptistä? Mutta nyt Herra on hylännyt meidät ja antanut meidät midianilaisten käsiin. Ja Herra katsoi häneen ja sanoi: Mene tässä voimassasi, ja sinä pelastat Israelin midianilaisten käsistä; enkö minä ole lähettänyt sinut? Ja hän sanoi hänelle: Voi, herrani, millä minä pelastaisin Israelin? Katso, minun sukuni on köyhä Manassessa, ja minä olen vähäisin isäni perheessä. Ja Herra sanoi hänelle: Minä totisesti olen sinun kanssasi, ja sinä lyöt midianilaiset niin kuin yhden miehen. Tuomarien kirja 6:11–16.

Sefanjassa voimamiehen, joka on myös Gideon, tulee huutaa katkerasti. Sana ”huutaa” on vertauskuva viimeisten päivien keskiyön huudosta, ja sana ”katkerasti” edustaa vanhurskasta närkästystä. Gideon eli Sefanjan ”voimamies” on vertauskuva Elian sanomasta, jonka vastuulla on osoittaa Jumalan kansalle heidän syntinsä ja tietenkin myös heidän isiensä synnit.

Huuda kurkku suorana, älä säästele, korota äänesi kuin pasuuna ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa, Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Jesaja 58:1.

Kaikki profeetat ovat yhtä mieltä toistensa kanssa viimeisinä päivinä, joten Jesajan pasuunan sanoma on myös Sefanjan väkevän miehen ”huuto”, joka on Gideon, ja he kaikki osoittavat Elian sanansaattajan ja hänen työnsä viimeisinä päivinä. Jesajassa seuraavat jakeet osoittavat heidän syntinsä omahyväiseksi itsevarmuudeksi, sillä he uskovat todellisuudessa palvovansa ja palvelevansa Herraa.

Kuitenkin he etsivät minua päivä päivältä ja haluavat tuntea minun tieni, niin kuin kansa, joka vanhurskautta harjoitti eikä hylännyt Jumalansa säädöstä; he kysyvät minulta vanhurskauden säädöksiä, he iloitsevat saadessaan lähestyä Jumalaa. Jesaja 58:2.

Väkevän miehen katkera huuto on Keskiyön huudon sanoma, johon sisältyy ilmoitus siitä, että 18. heinäkuuta 2020 oli julkea synti Herraa vastaan, jota on kaduttava ja joka on tunnustettava. Keskiyön huudon sanoman ydin on pedon kuvan muodostuminen sekä sitä seuraava tuomio, jonka islam tuo ensin Yhdysvaltojen ja sitten maailman päälle.

Kun 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun rukous täyttyy Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kolmen ja puolen päivän erämaan päättyessä, kallisarvoinen ja halpa erotetaan toisistaan. Viisailia ja tyhmillä joko on kultainen öljy tai sitä ei ole, ja tuolloin he ovat

Gideonin ”yksi mies”. Sefanjan mukaan ennen sunnuntailakia koskevaa asetusta Gideon, joka on Elia, joka on Hesekiel, joka on väkevä mies, esittää Keskiyön huudon sanoman yhdessä sen katkeruuden kanssa, joka liittyy siihen, että Jumalan kansalle osoitetaan heidän syntinsä osallistumisessa 18. heinäkuuta 2020 koskeneen ennustuksen esittämiseen sekä heidän perusteettomassa yrityksessään puolustaa ennustustaan sen jälkeen, kun se oli täydellisesti epäonnistunut.

Sefanja osoittaa, että viimeisinä päivinä tapahtuu Jumalan kansan kokoontuminen yhteen ennen sunnuntailakia koskevaa asetusta. Tätä yhteen kokoontumista kuvaa myös Hesekielin ensimmäinen profetia luvussa kolmekymmentäseitsemän.

Niin minä ennustin, niin kuin minua oli käsketty; ja kun minä ennustin, kuului ääni, ja katso, tapahtui vavistus, ja luut liittyivät yhteen, luu luuhunsa. Ja kun minä katselin, katso, jänteet ja liha kasvoivat niiden päälle, ja iho peitti ne päältä; mutta niissä ei ollut henkeä. Hesekiel 37:7, 8.

Hesekiel profetoi niille kuiville luille, jotka makasivat kuolleina Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa mainitun kaupungin kadulla, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ensin ne kootaan yhteen.

Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ja ihmiset kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja pakanakansoista katsovat heidän ruumiitaan kolme ja puoli päivää eivätkä salli heidän ruumiitaan panna hautoihin. Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi profeettaa vaivasivat niitä, jotka maan päällä asuvat. Ilmestys 11:8–10.

Heidät kootaan, kun kolme ja puoli päivää ovat päättymässä. Nuo kolme ja puoli päivää kuvaavat Matteuksen kahdennenkymmenennenviidennen luvun viivytyksen aikaa, mutta ne ovat myös 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennennenkuudennen luvun ”seitsemän ajan” hajottamista. Ne, jotka kootaan, on aiemmin hajotettu, ja Sefanja määrittelee heidät ”kansaksi, jota ei haluta”. Kansakunta, jota ei haluta, ovat ne, jotka ovat olleet kuolleina kaduilla samalla kun maailma iloitsi heidän ruumiistaan, mutta jotka kootaan yhteen ja joista sitten tulee se kansakunta, johon viimeisten päivien lohikäärmeen valta hyökkäyksensä kohdistaa, niiden, jotka korottavat Tyyron porton pääkseen.

Aasafin laulu eli psalmi. Jumala, älä vaikene; älä ole vaiti äläkä pysy toimettomana, Jumala. Sillä katso, sinun vihollisesi pitävät meteliä, ja ne, jotka sinua vihaavat, nostavat päänsä. He juonittelevat kavalialla sinun kansaasi vastaan ja pitävät neuvoa sinun suojatteesi vastaan. He ovat sanoneet: Tulkaa, hävittäkäämme heidät kansakuntana, ettei Israelin nimeä enää muistettaisi. Sillä he ovat yksimielisesti neuvotelleet keskenään; he ovat tehneet liiton sinua vastaan. Psalmi 83:1–5.

Heidän tarkoituksensa on ottaa viimeisten päivien hengellinen Israel ja heittää se Nebukadnessarin tuliseen pätsiin. Kun kuolleet luut ensi kerran kuulevat Jesajan ”äänen”, joka huutaa Keskiyön huudon sanomaa, ne ovat yhä kolmen ja puolen päivän erämaassa. Niiden on silloin valittava,

ottavatko ne vastaan vai hylkäävätkö ne Puolustajan, jonka Kristus lupasi lähettää ja joka näyttää niille todeksi niiden syntinsä 18. heinäkuuta 2020.

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemmille ja julistakaa sille, että sen sotapalvelus on päättynyt, että sen vääräys on sovitettu; sillä se on saanut Herran kädestä kaksin verroin kaikista synneistään. Ääni huutaa: Valmistakaa erämaahan Herralle tie, tehkää aavikolle valtatie meidän Jumalallemme. Jokainen laakso korotettakoon, jokainen vuori ja kukkula alennettakoon; mutkainen tulkoon suoraksi ja louhikkopaikat tasangoksi. Ja Herran kirkkaus ilmestyy, ja kaikki liha saa sen yhdessä nähdä; sillä Herran suu on puhunut. Jesaja 40:1–5.

Kohta, joka yksilöi erämaassa huutavan äänen työn, sisältää hyvin yksityiskohtaista tietoa. Hänen sanomansa perustuu Kristuksen luonteen ilmestykseen, kuten osoittaa se, että ”kirkkaus”, joka on Kristuksen luonne, tulee ilmoitetuksi. Jeesuksen Kristuksen ilmestys, joka avataan juuri ennen armonajan päättymistä, on Kristuksen luonteen paljastaminen sellaisena kuin sitä edustaa se Hänen luonteensa piirre, jota kuvataan Alfana ja Omegana. Samoin tulee ilmi, että Hänen luonteensa on ”totuus”.

Toinen yksityiskohta on, että kun ääni alkaa huutaa, hän on yhä kolmen ja puolen päivän erämaassa, sillä hän huutaa erämaassa. Profetallisesti, kun hänen työnsä alkaa, ne kaksi todistajaa ovat yhä kuolleina siinä kadussa, joka kulkee Hesekielin laakson läpi. Toinen täsmällinen tosiasia on, että kun ääni aloittaa työnsä, koko maailmalla on oleva pääsy sanomaan. Toinen havainto on, että sanoma annetaan viimeisten päivien aikana, jolloin Kristus pyyhkii pois sadanneljäkymmenen tuhannen synnit, sillä heidän pahat tekonsa on annettu anteeksi. Surullinen tosiasia, joka myös ilmaistaan ”rivi rivin päälle”, on, että ainoastaan ne, jotka täyttävät evankeliumin vaatimukset, saavat sen anteeksiannon, jota tuossa historiassa toimitetaan.

Vain ne, jotka vastaavat 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskudenteen lukuun liittyvän rukouksen vaatimuksiin, saavat syntinsä ja isiensä synnit pyyhityiksi pois, sillä he ovat saaneet ”kaksinkertaisesti kaikista hänen synneistään”. Herran ”käsi”, joka liittyy heidän synteihinsä ja heidän isiensä synteihin, on ensimmäisen pettymyksen vertauskuva, jolloin Herra piti kätensä erehdyksen päällä, joka synnytti ensimmäisen pettymyksen. Milleriläisessä historiassa Hänen kätensä esti Jumalan kansaa näkemästä kätettyä totuutta. Hänen kätensä tuossa historiassa edusti Hänen jumalallista kaitselmustaan. Viimeisinä päivinä Hänen kätensä edustaa Jumalan kansan hylkäämistä Jumalan kansan toimesta suhteessa ilmoitettuun totuuteen, ja silloin Hänen kätensä edustaa Hänen jumalallista tuomiotaan.

Hesekielin ensimmäisen profetian äänen vaikutuksesta kuolleet liittyvät yhteen, mutta eivät vielä seiso mahtavana sotajoukkona. Hesekielin kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun toinen profetia toteuttaa tämän tuomalla henkäyksen, joka tulee neljästä tuulesta.

Silloin hän sanoi minulle: Profetoi tuulelle, profetoi, ihmislapsi, ja sano tuulelle: Näin sanoo Herra Jumala: Tule neljästä tuulesta, oi henki, ja puhalla näihin surmattuihin, että he tulisivat eläviksi. Niin minä profetoin, niin kuin hän oli minua käsenyt, ja henki tuli heihin, ja he virkosivat eloon ja nousivat jaloillensa, ylen suuri joukko. Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi,

nämä luut ovat koko Israelin heimo; katso, he sanovat: Meidän luumme ovat kuivettuneet, ja toivomme on mennyt; me olemme perin juurin hävitetyt. Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minun kansani, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan teidän hautanne, minun kansani, ja nostan teidät haudoistanne. Ja minä annan oman Henkeni teihin, niin että te virkoatte eloon, ja asetan teidät omaan maahanne. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen tämän puhunut ja sen tehnyt, sanoo Herra. Hesekiel 37:9–14.

Tuo Hesekielin profetian henkäys on sinetöimissanoma, sillä se tulee neljältä tuulelta.

Ja sen jälkeen minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, pidättäen maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. Ja minä näin toisen enkelin nousevan auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti; ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, sanoen: Älkää vahingoittako maata älkääkään merta älkääkään puita, ennen kuin me olemme sinetöineet meidän Jumalamme palvelijat heidän otsiinsa. Ilmestys 7:1–3.

Neljä tuulta nousevat idästä, ja profeetallisesti islam on sekä ”itätuuli” että ”idän lapset”. Hesekielin ”henkäys”, joka muuttaa muodostetut ruumiit ”suureksi, ylen suureksi sotajoukoksi”, on se sanoma, joka sinetöi sataneljäkymmentäneljä tuhatta. Ilmestyskirjan seitsemännen luvun sinetöivä sanoma nousee idästä. Tuo sanoma on keskiyön huudon sanoma, ja Sefanja määrittelee sen pasuunan ”hälytykseksi varustettuja kaupunkia vastaan ja korkeita torneja vastaan”.

Torni on seurakunnan vertauskuva.

”Vertauksessa isäntä kuvasi Jumalaa, viinitarha juutalaista kansaa ja aita jumalallista lakia, joka oli heidän suojansa. Torni oli temppelin vertauskuva.” Alfa ja omega, 597.

Kaupunki on valtakunta Raamatun profetiassa. Paavius on ”Babylon”, ”se suuri kaupunki”. Ranska ja sen jälkeen Yhdysvallat ovat ”se suuri kaupunki”, ”Sodoman ja Egyptin” kaupunki. Jerusalemi on ”se suuri kaupunki”, joka laskeutuu alas taivaasta. Sefanjan sanoma kohdistuu kaupunkia ja torneja vastaan eli kirkon ja valtion liittoa vastaan, joka määritelmän mukaan on pedon kuva. Se on Danielin toisen luvun ”salainen” sanoma.

Juuri ennen sunnuntailakia koskevaa asetusta, joka on Danielin kolmannen luvun Nebukadnessarin kultaisen kuvapatsaan koetus, kuolleet ruumiit heräävät ja muuttuvat mahtavaksi armeijaksi julistamaan sanomaa, joka tunnistaa ja vastustaa kirkon ja valtion liiton muodostumista sekä samalla osoittaa, että islam on kaitselmuksellinen välikappale, jota Jumala käyttää toimeenpannakseen tuomionsa niiden ylle, jotka pakottavat sunnuntainpalvontaan, niin kuin Hän on tehnyt menneessä historiassa. Sanoma osoittaa, että kun kuva on täysin kehittynyt ja panee täytöntöön pedon merkin, tuomio pannaan toimeen.

Danielin kolmannessa luvussa ei ole suoraa viittausta pedon kuvaan, joka johtaa sunnuntailakiin ja saavuttaa siinä kypsyytensä, mutta kolmatta sanomaa ei voi olla ilman ensimmäistä ja toista, sillä Danielin toinen luku täytyy sisällyttää niiden totuuksien ilmoitukseen, joita Danielin kolmas luku

edustaa. Toisen luvun kuvapatsasun ”salaisuus” osoittaa, kuinka Jumalan kansa tulee tunnistamaan Nebukadnessarin pedon kuvan elämää ja kuolemaa koskevat seuraukset.

Pyhitetty logiikka edellyttää, että silloin kun Nebukadnessar päätti järjestää vihkimisseremonian kultaiselle epäjumalankuvalleen, kuva oli ensin rakennettava, ja muusikoiden oli harjoiteltava musiikkia, jonka he soittaisivat seremoniassa. Rakentamisen ennakkovalmistelujen oli oltava käynnissä tietyn ajanjakson kuluessa: kaivuutöitä, laskettu perustus, telineitä sekä työmiesten jatkuva kulkemista, ja tuo valmistelu oli Nebukadnessarin unen kuvan muodostamista; mutta Nebukadnessarin ylpeys määräsi tekemään kuvan vain yhdestä pedosta, ei kaikista Raamatun profetian valtakunnista. Tämän kuvan rakentaminen on se koetus, jonka Jumalan kansan täytyy läpäistä ennen kuin armonaika päättyy ja ennen kuin heidät sinetöidään, ennen kuin musiikki alkaa soida.

Pyhitetty logiikka osoittaa myös, etteivät Sadrak, Meesak ja Abednego olleet ainoat heprealaiset orjat, jotka näkivät kultaisen kuvapatsaan vihkimistä varten tehdyt ennakkovalmistelut. He olivat yksinkertaisesti ainoat heprealaiset, jotka ymmärsivät noiden valmistelujen merkityksen elämän ja kuoleman varoituksena ja tekivät oman henkilökohtaisen valmistautumisensa tulevaa kriisiä varten.

Tämän artikkelin alussa olevassa sisar Whiten katkelmassa hän ei ainoastaan rinnasta Sefanjan käskyä Nebukadnessarin kultaiseen kuvaan ja sunnuntailakiin, vaan hän myös yksilöi Jesajan väärämielisen säädöksen.

Voi niitä, jotka säättävät väärä säädöksiä ja kirjoittavat rasittavia määräyksiä, jotka he ovat määränneet, kääntääkseen tarvitsevat pois oikeudesta ja riistääkseen oikeuden minun kansani köyhiltä, jotta lesket olisivat heidän saalistaan ja jotta he ryöstäisivät orvot! Ja mitä teette etsikonpäivänä, ja hävityksen tullessa kaukaa? Kenen puoleen pakenette apua saadaksenne? Ja minne jätätte kunniaanne? Jesaja 10:1–3.

Jesajan ”väärä säädös” on sunnuntailaki, ja se on Yhdysvalloille ”rangaistuksen päivä” ja ”hävitys”, sillä ”kansallista luopumusta” seuraa ”kansallinen perikato”. Jesajan mukaan sunnuntailain aikana, joka on myös Nebukadnessarin kultainen patsas, ”hävitys” ”tulee kaukaa”.

Muistakaa tämä ja osoittautukaa miehiksi; palauttakaa se mieleenne, te rikolliset. Muistakaa entiset, ammoiset asiat: sillä minä olen Jumala, eikä toista ole; minä olen Jumala, eikä ole ketään minun kaltaistani, joka alusta ilmoitan lopun ja muinaisista ajoista sen, mikä ei vielä ole tapahtunut, joka sanon: Minun neuvopäätökseni pysyy, ja kaiken tahtoni minä teen; joka kutsun idästä petolinnun, kaukaisesta maasta sen miehen, joka toteuttaa minun päätökseni. Totisesti, minä olen sen puhunut, ja minä myös saatan sen tapahtumaan; minä olen sen aikonut, ja minä myös teen sen. Kuulkaa minua, te uppiniskaiset, jotka olette kaukana vanhurskaudesta: minä tuon lähelle vanhurskauteeni; se ei ole kaukana, eikä minun pelastukseni viivy; ja minä asetan pelastuksen Siioniin, Israelille, kirkkaudekseni. Jesaja 46:8–13.

Jesaja sijoittaa tämän kohdan viipymisajan loppuun, sillä silloin hänen ”pelastuksensa” ei enää ”viivy”. Se tapahtuu Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun kolmen ja puolen päivän lopussa. Viipymisajan päättymisen merkitsee Keskiyön huudon sanoman saapuminen, jolloin Hesekielin

suuri armeija nousee ylös. Kun he nousevat ylös, heidät korotetaan lipuksi Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtenyt elämän Henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kaupungin kymmenes osa sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja muut pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Toinen voihuuto on mennyt; katso, kolmas voihuuto tulee pian. Ilmestys 11:11–14.

Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvun kaksi todistajaa nousevat taivaaseen lippumerkkinä samana hetkenä kuin maanjäristys, joka on sunnuntailaki. Tuona aikana, eli kuten Johannes sanoo, ”sinä hetkenä”, Jumala Jesajan neljänneksen kymmenennen kuudennen luvun mukaan kutsuu ”miehen”, joka toteuttaa Hänen päätöksensä ja joka on myös ”petolintu idästä”. Petolintu, toisin sanoen ”mies”, jota Jumala käyttää päätöksensä toteuttamiseen, tulee ”kaukaisesta maasta”. Jesajan kymmenennessä luvussa ”väärän säädöksen”, joka on sunnuntailaki, aikaan Yhdysvaltain ”hävitys” tulee ”kaukaa”. ”Itä” on islamin vertauskuva, sillä profetiassa he ovat sekä ”idän lapsia” että ”itätuuli”. ”Lintu” on profetiassa uskonto, kuten sitä kuvataan Babylonina, joka on täynnä vihattavia ja saastaisia lintuja oleva häkki. ”Petolintu”, joka tulee kaukaisesta maasta idässä, on islamin uskonto.

Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija ja kaikkien saastaisten henkien tyyssija ja kaikkien saastaisten ja inhottavien lintujen vankila. Ilmestys 18:2.

Nykyajan Babylonin kolmiyhteinen liitto edustaa kolmea hallitusmuotoa sekä myös kolmea uskonnon muotoa. Yhdistyneiden Kansakuntien uskonto on spiritismi, Yhdysvaltojen uskonto on luopunut protestanttisuus, ja paavin uskonto on katolisuus. Kaikkia näitä uskonnollisia suuntauksia kuvataan toisinaan symboleina naisina, mutta myös lintuina. Yhdistyneiden Kansakuntien uskonnollinen ja poliittinen voima, jonka ensisijaisena kuninkaana on Yhdysvallat, asettaa paaviuden maan valtaistuimelle. Sakarjan kirjassa paavin, jonka apostoli Paavali toisessa Tessalonikalaiskirjeessä tunnistaa tuoksi ”laittomaksi”, vahvistaa kaksi lintua.

Sitten enkeli, joka puhui minun kanssani, lähti esiin ja sanoi minulle: ”Nosta nyt silmäsi ja katso, mikä tämä on, joka tulee esiin.” Ja minä sanoin: ”Mikä se on?” Ja hän sanoi: ”Tämä on eefa, joka tulee esiin.” Ja hän sanoi vielä: ”Tämä on heidän muotonsa koko maan päällä.” Ja katso, lyijystä tehty talentti nostettiin ylös; ja tämä on nainen, joka istuu eefan keskellä. Ja hän sanoi: ”Tämä on jumalattomuus.” Ja hän heitti sen eefan keskelle; ja hän heitti lyijypainon sen suulle. Sitten minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso, tuli esiin kaksi naista, ja tuuli oli heidän siivissään; sillä heillä oli siivet kuin haikaran siivet, ja he nostivat eefan maan ja taivaan välille. Sitten minä sanoin enkelille, joka puhui minun kanssani: ”Minne nämä vievät eefaa?” Ja hän sanoi minulle: ”Rakentaakseen sille huoneen Sinearin maahan; ja se on oleva vahvistettu ja asetettu sinne omalle jalustalleen.” Sakarja 5:5–11.

Eefa on mittakori. Ne kaksi naista, jotka asettavat eefan, eli korin, jonka keskellä paavius istuu, ovat kaksi kirkkoa. Kaksi uskontoa ottaa sen uskonnon, joka Raamatussa määritellään "tuoksi laittomaksi", ja rakentaa sille huoneen Sinearin maahan. Sinear on toinen nimi Babylonille, ja katolinen kirkko on suurena Babylonina viimeisinä päivinä.

Ne kaksi naista, jotka "asettavat" jumalattoman naisen Babyloniin, kantavat "tuulta siivissään". Nuo naiset ovat myös lintuja, sillä heillä on "siivet", ja heidän perusteensa naisen paikalleen asettamiselle on islamin "tuuli", sillä islam saattaa yhteen jokaisen miehen käden. Nainen, joka nostetaan ylös, on ollut vangittuna eefassa kuolettavasta haavastaan vuonna 1798 lähtien, sillä siihen eefaan, jossa hän oli, oli asetettu lyijyinen paino sen suun päälle. Mutta kun Nebukadnessarin palvontamenojen musiikki alkaa, luopioprotestantismin ja spiritismin kaksi naista poistavat lyijyisen painon ja nostavat ylös kahdeksannen pään, joka on niistä seitsemästä.

"Kun lähestymme viimeistä kriisiä, on elintärkeää, että Herran välikappaleiden keskuudessa vallitsevat sopusointu ja ykseys. Maailma on täynnä myrskyä, sotaa ja eripuraisuutta. Kuitenkin yhden pään alaisuudessa — paavillisen vallan — ihmiset yhdistyvät vastustamaan Jumalaa Hänen todistajiensa persoonassa. Tämän liiton lujittaa suuri luopio. Samalla kun hän pyrkii yhdistämään kätyrinsä sotimaan totuutta vastaan, hän toimii jakaakseen ja hajottaakseen sen puolustajia. Kateus, paha epäluuloisuus ja pahansuopu puhe ovat hänen yllyttämiään synnyttämään epäsupua ja riitaa." Testimonies, osa 7, 182.

Kolminkertainen liitto korottaa paaviuden pääksi, sillä he aikovat hävittää kansan, jota ei haluta.

Sillä katso, sinun vihollisesi pitävät melua, ja ne, jotka sinua vihaavat, nostavat pänsä. He ovat juonitelleet kavaliala sinun kansaasi vastaan ja neuvotelleet sinun suojatteesi vastaan. He ovat sanoneet: Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, ettei Israelin nimeä enää muistettaisi. Psalmi 83:2-4.

Lintu on uskonto, ja "ahnaasti saalistava lintu idästä", jonka Jumala kutsuu sunnuntailain "hetkellä", jolloin Keskiyön huudon sanomaa julistetaan, on islam. Sen tähden juuri sillä hetkellä, jolloin ylösnousseet kuolleet lippumerkkinä nousevat taivaaseen, islamin "kolmas voi" tulee nopeasti. Tästä syystä Jesaja sanoo kymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa: "Voi" niitä, jotka säätävät vääriä säädöksiä. Ilmestyskirjan "voihuudot" ovat islam, ja islam on kaitselmuksellinen tuomio eli välikappale tai vitsa (Jesaja 10:5), jota Jumala käyttää rangaistakseen Yhdysvaltoja sunnuntainpalveluksen toimeenpanemisesta.

Jesajan neljäskymmeneskuudes luku osoittaa, että "petolintu idästä" on "se mies, joka toteuttaa minun neuvoni". Tuo "mies" on islam, ja häntä kutsutaan "kaukaisesta maasta", sillä Jumala oli "päättänyt" tuomita Yhdysvallat ja sen jälkeen maailman sunnuntain pakollisen noudattamisen tähden, niin kuin Hän entisinä aikoina teki pakanallisen Rooman ja neljän ensimmäisen pasuunan yhteydessä ja sitten paavillisen Rooman kohdalla viidennen ja kuudennen "voi"-pasuunan aikana. Hänen tarkoituksensa Jesajan neljäskymmeneskuudennessa luvussa on kutsua "petolintu idästä", ja Hän ilmoittaa kansalleen, joka haluaa ymmärtää Hänen neuvonsa ja tarkoituksensa: "Muistakaa entisiä, ikiaikaisia tapahtumia: sillä minä olen Jumala, eikä toista ole; minä olen Jumala, eikä kukaan ole minun kaltaiseni, joka alusta asti ilmoitan lopun ja ammoisista ajoista sen, mikä ei vielä

ole tapahtunut, ja sanon: Minun neuvoni pysyy, ja kaiken, mitä tahdon, minä teen.”

Jesajan kirjan kymmenennen luvun kolmannessa jakeessa Jesaja esittää kolme tärkeää kysymystä:

Ja mitä teette etsikon päivänä ja hävityksen tullessa kaukaa? Kenen luo pakenette apua saadaksenne, ja minne jätätte kunnianne? Jesaja 10:3.

Viimeinen kysymys osoittaa, että ihana maa menettää kirkkautensa epävanhurskaan säädöksen johdosta. Yhdysvaltojen kirkkaus on perustuslaki, joka kumotaan täysin sunnuntailaissa.

”Ja perustuslaki takaa kansalle itsehallinnon oikeuden säätämällä, että kansanäänestyksellä valitut edustajat säätävät ja panevat lait täytäntöön. Myös uskonnonvapaus myönnettiin, niin että jokaiselle ihmiselle sallittiin Jumalan palveleminen oman omantuntonsa vaatimusten mukaisesti. Tasavaltalaisuudesta ja protestantismista tuli kansakunnan perusperiaatteet. Nämä periaatteet ovat sen voiman ja vaurauden salaisuus.” Suuri taistelu, 441.

Perustuslaki osoittaa sen kirkkauden, joka jätetään tomuun sunnuntailain yhteydessä.

”Kun kansakunta, jonka hyväksi Jumala on toiminut niin ihmeellisellä tavalla ja jonka ylle Hän on levittänyt Kaikkivaltiaan suojakilven, hylkää protestanttiset periaatteet ja lainsäädäntönsä kautta suosii ja tukee roomalaisuutta rajoittamalla uskonnonvapautta, silloin Jumala toimii omassa voimassaan niiden kansansa jäsenten hyväksi, jotka ovat uskollisia. Rooman tyranniaa tullaan harjoittamaan, mutta Kristus on meidän turvamme.” Testimonies to Ministers, 206.

Jesajan ”vääramielisen säädöksen”, joka on sunnuntailaki, hetkellä Yhdysvaltojen kunnia on poissa, ja se vastaa välittömästi Jesajan toiseen kysymykseen paetessaan profeetallisesti avun saamiseksi Yhdistyneiden kansakuntien luo, Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa kuvattuun kymmenen kuninkaan liittoumaan, vastatakseen kolmannen ”Voi”-huudon islamin hyökkäykseen. Ensimmäinen näistä kolmesta kysymyksestä osoittaa sen sunnuntailain autioituksen asetelman, joka saa Yhdysvallat aloittamaan seuraavan työnsä: pakottamaan koko maailman hyväksymään kirkon ja valtion yhdistelmän, jota edustaa Yhdistyneiden kansakuntien ja katolisen kirkon yhdistyminen, paavin hallitessa tuota epäpuhdasta suhdetta. Se nimittää tuota autioitusta ”rangaistuksen päiväksi”. Kaikki nämä profeetalliset todellisuudet asettuvat samalle linjalle Nebukadnessarin kultaisen kuvan vihkimisjuhlan kanssa.

Jatkamme Danielin kolmatta lukua seuraavassa artikkelissa.

”Nebukadnessarin ja Belsassarin historiassa Jumala puhuu tämän ajan ihmisille. Tuomio, joka tänä päivänä kohtaa maan asukkaita, tulee heidän valon hylkäämisensä tähden. Meidän tuomiomme oikeudessa ei johdu siitä, että olemme eläneet erehdyksessä, vaan siitä, että olemme laiminlyöneet taivaan lähettämät tilaisuudet totuuden löytämiseksi. Keinot tulla totuuden tuntemiseen ovat kaikkien ulottuvilla; mutta hemmottelevan, itsekkään kuninkaan tavoin me kiinnitämme enemmän huomiota siihen, mikä viehättää korvaa, miellyttää silmää ja tyydyttää makua, kuin siihen, mikä rikastuttaa mieltä, totuuden jumalallisiin aarteisiin. Juuri totuuden kautta voimme vastata suureen kysymykseen: ”Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?”” Bible Echo, 17. syyskuuta 1894.